

tribuna

GLASILO
LJUBLJANSKIH
ŠTUDENTOV

Leto III.

Ljubljana, 3. junija 1953.

Štev. 10.

Naši brigadirji-veterani prejmejo spominski znak

Pozdravljeni brigadirji!

Precej časa je že minilo, odkar so prve mladinske delovne brigade začele skupno z ostalimi delovnimi ljudmi naše države obnavljati in graditi temelje socialistične Jugoslavije.

Vsako leto se je odzvalo mnogo mladine, vsako leto je mladina slavila nove delovne zmage.

Delež mladine pri obnovi in izgradnji je bil velik in zato je V. kongres LMJ s sklepom, da odlikuje vse najzaslužnejše brigadirje dal »starim veteranom« priznanje za njih nesebično pomoč pri izgradnji naše države.

Dejstvo, da je med 150 odlikovanci iz Ljubljane 112 študentov, je lahko samo v ponos naši študentski organizaciji. Ob tej priliki Univerzitetni odbor ZŠJ vsem odlikovancem iskreno čestita k zasluženemu priznanju ter jim želi še v nadalje obilo uspeha.

Tomaž Marušič, pravo, Rudi Avčin, pravo, Alojz Saje, pravo, Mitja Svetel, pravo, Janko Povtar, med., Ludvik Dolgan, gradb., Drago Kralj, fil., Janez Kuralt, pravo, Marjan Prelec, gradb., Janez Zmavc, gradb., Mitja Rismal, gradb., Sašo Mihalič, gradb., Boris Bregant, geodez., Miroslav Džorgović, geodez., Dušan Petrovič, geodez., Ela Vranjek, agr., Dragutin Arko, igr., Ljubo Novak, med., Miran Gorup, met., Matija Horvat, met., Peter Koscec, met., Miha Kosak, met., Janez Barborič, met., Liljana Kreco, met., Stane Lenasi, met., Jože Repina, arh., Boris Juran, arh., Vinko Cremošnik, pravo, Sramek Aleksander, pravo, Jože Stanovnik, pravo, Josko Plahutnik, pravo, Miha Zupančič, pravo, Ivan Santej, pravo, Sonja Müller, pravo, Stefan Georgijevski, pravo, Janko Kavčič, prir. mat., Dragica Deleja, prir. mat., Vladimira Malenšek, Janez Zlokarnik, med., Nikola Dolgan, gradb., Borut Pečenko, arh., Stane Glavač, strojna, Janez Kopač, igr., Ludvik Olas, prir. mat., Janez Černivec, gradb., Vlado Ovčar, gradb., Aleksander Slekovec, gradb., Anton Horvat, gradb., Miha Ribarič, pravo in Branko Korbar.

Mladina Jugoslavije je s svojo dejavnostjo, ki je odraz mladostnega zdravega poleta, domovinske zavesti ter revolucionarnih tradicij SKOJ-a in USAOJ-a, bistveno prispevala k preobrazbi naše prirode in dvigu socialističnega gospodarstva.

Delovne skupine, ki jih je osnovala Ljudska mladina, so prevzele ime brigad-partizanskih enot iz narodnoosvobodilne borbe. Mladinske delovne brigade so nadaljevale tradicijo v novi obliki borbe proti zaostalosti, za cilje, za katere so se borile brigade NOV.

Mlada generacija, ki je izšla iz narodnoosvobodilne vojne, je dala na tisoče zglednih primerov izrednega delovnega heroizma in visoke zavesti iz prepričanja, ki temelji na veri v idejo, katero naša socialistična družba uresničuje.

Vsak brigadir je ohranil lepe spomine na delovne akcije, ki se jih je udeležil. Markskateremu študentu sta še živo v spominu lanskoletni gradilišči v Jablanici in v Zenici. V brigadah se je utrjevalo prijateljstvo in tovarištvob delu in zabavi. Nezaporne bodo ostale brigadirjem v spominu slikovite bosanske vase, široka polja Slavonije, nasipi, ki so jih gradili ter vse, kar so si predstavljali pod imenom brigada. Velika gradilišča Brčko-Banovići, Samac-Sarajevo, avtocesta in druga bodo vsem ostala v spominu kot simbol, ki posebej to veličastno poročilo dobo.

Ko gledamo danes nazaj v obdobje delovnih akcij, čusti sleherni brigadir zadovoljstvo, da je po svojih močeh sodeloval pri ustvarjanju novega časa. Brigade so bile trdna opora razvoju gospodarstva, saj so prueni nove industrije in stotine kilometrov prog ter cest delo mladega rodu.

»Herojsko obdobje delovnih akcij je minilo,« je na V. kongresu LMJ dejal tov. Džilas. Bilo je neobhodno, vendar so za to prenehale objektivne potrebe. Naša dolžnost je tudi v bodoče, da gojimo duh mladinskih delovnih brigad, ki so bile in bodo ponos mladih ljudi Jugoslavije.

Uspela konferenca gradbenikov

Na podlagi naših argumentov so profesorji in inženirji iz operative priznali nujnost naše zahteve po skrajšanju študijske dobe

19. pret.m. je bila študijska konferenca gradbenikov, katere so se udeležili tudi številni profesorji in asistenti, predstavniki DIT gradbenih inženirjev, in tehnikov, delegacije študentov iz vseh ostalih univerzitetnih centrov v državi in drugi.

Predsednik študijske komisije v odboru združenja tovariš Krečkovič je prikazal dosedanje delo za ureditev in skrajšanje študija, ki dejansko traja 7 let s tendenco navzgor, čeprav predvideva učni načrt 5 let. Na kratko je razpravjal o glavnih študijskih problemih, ki se ne bi pojavili v tako preči obliki, če bi v večji meri obstajalo sodelovanje med profesorji in študenti. S tem je na kazal smernice za diskusijo.

Ne samo udeležba, — velika predavalnica na Grabnu je bila premajhna za vse udeležence — temveč tudi soglasno in navdušeno odobravanje izjavljanih ter zaključkov mnogih diskutantov je pričalo, da je vprašanje skrajšanja dejanske dobe študija na pet let dozorelo do take stopnje, da je potrebno takoj sistematično pristopiti k ureditvi dokončnega študijskega programa in načrta.

Predlogi študentov so dosledno usmerjeni tako, da bi kljub skrajšanju pri tem ne trpela kvaliteta študija. Nasprotno, kvaliteta bi se celo dvignila. Gre namreč za koordinacijo učne smeri, zmanjšanje števila preobsežnih programov, skrb za učne pripomočke in skripta, nastavitve zadostnega števila asistentov, — inženirjev iz prakse in drugo.

Ponovno pa se je pokazala nujna potreba po večjem sodelovanju med profesorji in študenti — ker bo to samo v korist študiju. Tudi profesorji so se v diskusiji izjavili za večje sodelovanje s študenti pri oblikovanju vseh perečih problemov.

Poleg tega je konferenca osvetlila še eno stran iz življenja in dela študentov gradbenikov. Grobi statistični podatki so pokazali, da je socialni sestav na fakulteti zelo šibak. Posledica tega je, da ima veliko študentov še stransko zaposlitev, zaradi česar traja študij tudi 8 in več let. Otroške doklade ne stimulirajo dotoka kmečke mladine in mladine iz pasivnih krajev. Pomen štipendij pri reševanju soc. problema je na fakulteti zelo majhen. Štipendije znašajo od 1.200.— do 2.000.— din, zato bi bilo bolje govoriti o denarni pomoči v določenem znesku kot pa o št. pendijah, ki bi naj obsegale minimalna sredstva, potrebna za življenje in študij. Očitno je, da je preobširno postavljeni učni program tudi glede na materialne možnosti študentov neupravičen. Dalje se je diskusija tirala tudi o osnutku univerzitetnega zakona. Vsi študentje in delegacije iz ostalih univerzitetnih centrov so odločno podprli predlog, naj pride za-

stopnik študentov v fakultetni svet. Velik pomen konference je bil tudi v tem, da so predavatelji lahko neposredno spoznali težave študentov pri delu in upravičenost njihovih zahtev. S strani študentov pa se je pokazala strnjena in pripravljenost vztrajati, dokler ne bodo vsa pereča vprašanja rešena. Ob zaključku sta bila za V. kongres LMS izvoljena za delegata tov. Mikoš Boris, od. govorni urednik Tribune, in tov. Borec Janez, predsednik Združenja. Izvoljena komisija je formulirala naslednje zaključke:

Odbor gradbenikov TJS v Ljubljani naj pokrene akcijo za ustanovitev ožjega foruma, ki naj ga sestavljajo profesorji — predavatelji, inženirji iz prakse in zastopniki študentov. Naloga tega foruma naj bi bila temeljit pretes učnega načrta in programa ter študijskega režima. Po temeljitem pretesu vseh problemov naj ob upoštevanju današnjih potreb prakse in pogojev, v katerih živi študent, posebno pa glede na celotno gospodarsko stanje v državi, izdela v čim krajšem času predlog:

1. Za skrajšanje študijske dobe od dosedanjih 7 let na dobo 5 do 6 let.

2. V tem smislu je izdelati predlog za revizijo učnega načrta in programa ter ustaliti učni načrt, ki se menja že skoro vsako leto.

3. Združenje naj preko svojih zastopnikov pri fakultetnih oblasteh in ostalih merodajnih organih vztraja pri naslednjih predlogih:

a) Študentu naj se za dejansko povprečno študijsko dobo zagotove vse pravice in dolžnosti rednega študenta.

b) Preide naj se k stimulativnemu štipendiranju dobrih in socialno ogroženih študentov.

Za postopno uvajanje novega študijskega sistema na medicini

Ze pred enim mesecem se je UO seznanil s problemom šestih študentov tretjega letnika medicine, ki niso dobili frekventnega podpisa tov. prof. dr. Zupančiča, predavatelja patološke fiziologije, in s tem izgubili možnost, da vpisejo letni semester in opravljajo izpite pred junijem 1954. leta. Pri današnjem stanju institucij, pomanjkanju asistentov in velikem številu študentov, je moral biti izpit merilo za zrelost kandidata. Ker se do sedaj materialni pogoji niso spremenili in se tudi običajni način opravljanja izpitov ni spremenil, meni UO, da so vaje in seminarji (ki nadomeščajo vaje) pripomoček za študij in njihova vloga ni v tem, da bi študente dokončno diferencirali in odločali o tem,

c) Zagotoviti študentom pomoč pri študiju z nastavitvijo večjega števila strokovno razgledanih asistentov — inženirjev.

4. Glede na nepoučenost dela naše javnosti je potrebno preko tiska in drugod še nadalje pojasnjevati važno vlogo visokokvalificiranih kadrov v tem smislu, da se vsa materialna sredstva, ki jih daje družba v ta namen, njej v določenem obdobju visoko obrestujejo.

5. Združenje se bo še nadalje trudilo za ureditev študijskih problemov, hkrati pa bo tudi v prihodnje izdajalo ukrepe in klicalo na odgovornost tiste študente, ki se ne bi zavedali svoje glavne dolžnosti, to je resnega in marljivega študija.

P.B.

Objavljamo imena študentov, ki prejmejo spominski znak. (Do zaključka lista še nismo prejeli vseh imen, ker so se nekateri brigadirji — veterani prijavili šele v zadnjih dneh.)

Jože Mušič, gradb., Milan Kušar, ekon., Jože Vagner, ekon., Serger Thorževski, ekon., Vlado Mikuz, pravo, Edo Cretnik, strojna, Franc Roškar, gradb., Metka Vadnal, ekon., Sava Gams, ekon., Karel Kuhar, ekon., Andrej Levčnik, ekon., Ljubisa Mihajlovič, ekon., Franc Rejc, ekon., Blaž Matekovič, fil., Tone Ferenc, fil., Igor Gruđen, fil., Majda Gruntar, fil., Velimir Sređič, strojna, Vladimir Bezničnik, arh., Vladimira Bežničnik, med., Stanka Kranjc, med., Franc Krištofel, med., Janez Godec, agr., Franc Mihelič, kem., Ksenija Rode, prir. mat., Srečko Božnar, prir. mat., Nivo Vrabel, pravo, Bojan Zabel, pravo, Boštjan Markič, pravo, Janez Kuralt, pravo, Franc Srebot, gradb., Milan Miakar, med., Stane Pleminitaš, gradb., Marko Zlokarnik, kem.,

Lovro Lavrič, kem., Franc Jan, kem., Jožef Gorza, elektro, Karel Johanovački, fil., Olga Zupan, fil., Mateja Rode, fil., Meta Kramar, fil., Marjan Gamze, fil., Vasja Predan, fil., Vanda Dimic, fil., Stanimir Nikolič, strojna, Branko Krofič, strojna, Matija Dermastja, strojna, Velizar Draškovič, strojna, Marko Kamensek, ekon., Božidar Tvrđy, ekon., Bogdan Pleša, ekonom., Tanja Stefan, gradb., Slobodan Rodičič, gradb., Božidar Kastelic, gradb., Ivan Uran, gradb., Elica Vanoušek, fil., Martin Zorič, elektro, Mehmedilija Donlagič, elektro, Slavko Spinger, med., Stane Bajc, pravo,

Spomenik študentom veterine
Na dvorišču veterinarske fakultete v Zagrebu so pretekli teden odkrili spomenik 50 študentom, ki so padli v NOV ali pa umrli v taboriščih in zapori. Svečanega odkritja so se udeležili vidnejši predstavniki oblasti, množičnih organizacij in večje število študentov.

NOVI MEDNARODNI STIKI

Naša delegata na mednarodni študentski konferenci tehnikov v Münchenu — Topel sprejem — Vzgoja srednjega tehničnega kadra — Inženirji in diplom-inženirji

Ob koncu preteklega meseca sta tov. Mikoš Boris in Segula Pavle odpotovala v Zap. Nemčijo kot delegata UO ZŠJ na letno konferenco nemških študentov inženirskih šol v Münchenu.

Studentenverband Deutscher Ingenieurschulen (Stud. Zveza Nemških Inženirskih Šol, v kratki »SVI«) je strokovna, nepolitična organizacija študentov. To so šole, katere do neke mere lahko enačimo z našimi srednjimi tehničnimi šolami, čeprav je v bistvu med obema vrstama precej razlik.

SVI je organizacija, ki ima v vseh devetih zahodnonemških deželnih sedeših svoje Zveze, v katerih je skupno vključeno 58 inženirskih šol. Sem spadajo tudi inženirske šole v Berlinu.

Študent inženirske šole postane lahko vsak, ki izpolni naslednje pogoje:

1. Da uspešno dokonča šest razredov gimnazije;

2. da uspešno dokonča vajeniško učno dobo iz stroke, katero želi študirati, in opravi pomočniški izpit.

Ta dva pogoja sta zanimiva zlasti zato, ker dasta bodočemu študentu zadostno srednješolsko izobrazbo, ga seznanita s praktičnimi problemi, na katere bo naložen kasneje kot inženir, mu omogočita spoznati vse tegobe nekvificirane delovne sile in prisilita vsakega kandidata, da začne študij zrelejši, kot pri nas študent TSS. Če upoštevamo, da ima povprečno vsak študent inženirske šole za seboj pet let osnovnošolskega šolanja, šest let srednje šole ter dve in pol leti do treh let učne dobe, tedaj vidimo, da študent inženirske šole nastopi študij normalno vsaj pol leta starejši kot študentje začetniki na naših visokih šolah.

Študij na inženirski šoli traja pet semestrov, kar pa danes že ne zadošča več ter se prav SVI bori za uvedbo šestega semestra. To zahteva razvoj tehnike in študente se potrebuje zavedajo. Način študija je po izjavi predstavnika SVI v 80% akademski, torej povsem podoben študiju na naši TVS, zahteva se neko minimalno posejanje predavanj. V 20% primerov je pa študij še čisto šolskega. Prva dva semestra dajeta osnovno izobrazbo iz splošnih predmetov, v ostalih pa obravnavajo specialne stvari, ki spadajo k izbrani stroki. Študent, ki v redu opravi vse izpite, dobi naslov inženirja v nasprotju z diplomantom TVS, ki se imenuje diplom. inženir. Kot inženir ima potem že možnost srednjedobre zaposlitve (glede na plačo), lahko pa se vpíše tudi na TVS, kjer mu priznajo dva semestra.

Položaj inženirja v Zap. Nemčiji ni rožnat, saj se morajo kljub dobrim strokovnim kvalifikacijam i študentje i profesorji kot nižji kader stalno boriti za priznanje. Obstajajo huda trenja med predstavniki visokih in inženirskih šol, o katerih je bilo na sami konferenci precej govora.

Na inženirskih šolah poučujejo vse tiste predmete, ki so v navadi pri nas, zaradi močne razvite keramične, papirniške in opekarne industrije, pa imajo tudi za ta predmete svoje stolice. V počitnicah, ki trajajo le dober mesec dni (poletne), gredo študentje na prakso.

Poleg dveh Jugoslovanov so se konference udeležili še štirje Svicarji, en Finec, en Italijan in en Tržčan ter zastopnik IAESTE za Avstrijo.

(Nadaljevanje na drugi strani.)

Univerzitetni odbor je razpravjal o gospodarskih vprašanjih študentov

Na svoji seji, ki je bila 28. maja, je UO razpravjal o ekonomskih problemih študentov. Sklenjeno je bilo, naj denarna sredstva za oskrbo študentskih menz in domov, ki jih je Svet za znanost in kulturo predal MLO, prevzame Kuratorij kot telo, ki neposredno upravlja menze in domove. Istočasno je bil sprejet sklep, naj Kuratorij preide v sklop Univerze.

V razpravi o novem načinu štipendiranja študentov, po katerem bodo štipendiranje svoje inteligence prevzeli kraji, je bilo sklenjeno, da se organizira sestanek predstavnikov vseh okrajev, predstavnikov ZŠJ in klubov, ki naj omogoči seznanjanje z ekonomskimi problemi študentov in koordinacijo dela.

Naša delegata sta se vrnila iz Turčije

Tovariš Hinko Urbanc in Irena Koželj sta se pred dnevi vrnili iz Turčije. Udeležila sta se 15 dnevnega potovanja z uradno delegacijo ZŠJ in obiskala večja turška mesta in nekatere univerze.

Prvi festival jugoslovanskih študentov glasbe

Seznani smo se s glasbeno tvornostjo kolegov iz drugih republik - Mladi hrvatski reproduktivni umetniki so na višini — Koncert skladb slušateljev beogradske akademije — Slovenci nismo bili med zadnjimi

Pobudo za ta festival so dali preteklo zimo beogradski študenti. Vsako akademijo (Beograd, Zagreb, Ljubljana) je predstavljala 13 izv. ter še d. va študenta in en profesor kot gostje. Zagrebčani so imeli v začetku aprila svoj festival študentov glasbe in so zato res lahko pripravili svoja predstavnika. Ljubljancem smo skupaj z rek. torstom Akademije za glasbo organizirali dve javni izbirni produkciji, ki sta nam dali naše udeležence za festival. Z žalostjo smo ugotovili, da so pokazali kolegi z drugih (ljubljanških) visokih šol kriminalen interes za obe produkciji, čemur je gotovo pripomogla tudi naša občutno pomanjkljiva propaganda. Po uspešnem nastopu v Ljubljani so izbranci za beogradski festival koncertirali v Mariboru in Ptuju. Kljub temu, da niso imeli na programu efektivnih in smagetičnih točk, jih je občinstvo povsod zelo toplo sprejelo in pokazalo, da skuša čim bolj ceniti vsa prizadevanja mladih umetnikov. Omenimo, da so tudi Zagrebčani privedli pred beogradskim festivalom uspešen koncert v Subotici. Vsaka od treh Akademij je dala zaključben koncert, za tem komorni ansambl vse tri akademije, dopoldne istega dne so študentje beogradske Akademije pripravili koncert skladb beogradskega študentov komponistov.

Festival se je zaključil s smofoničnim koncertom, orkestru beogradske Filharmonije od dirigirali študentje-irigenti; od vsake akademije po eden. Vsi tri koncerti so podali poslušalcem več ali manj jasno podobo glasbenega snovanja na vsaki od treh glasbenih akademij. To je bilo zelo pomembno tudi za izvajalce, ki so s primerjavo različnih razorov in težavnj umetniških snovanju mnogo pridobili.

Zivljenje na beogradske Akademiji je zelo razgibano. Študenti si veliko prizadevajo, da več glasbenega postvarjanja in veliko smisla za oblikovanje (Nadaljevanje na 3. strani)

Z glasbenega festivala v Beogradu. Na sliki dirigenti: Dragoljub Erić iz Beograda, Marko Zigon iz Ljubljane in Igor Gjadrov iz Zagreba

Obiskali smo Sarajevčane

Festival sarajevskih tovarišev je bil uspešna kulturna prireditev — Delo ZŠJ v Sarajevu — Univerza igra važno vlogo v razvoju republike — Ekonomski problemi sarajevskih kolegov

(Od našega posebne ga dopisnika)

Ljudska oblast je z ustanovitvijo sarajevske Univerze (pred vojno so imeli le teološko fakulteto) naložila predavateljem in študentom važne naloge za dvig Bosne in Hercegovine. Tej nalogi mlada Univerza v celoti ustreza. Povezava s podočeljem je odlična, kajti tudi v tej smeri študentska organizacija ogromno dela. Republiškim organom je zelo mnogo do čimboljšega dela te ustanove ter ji zato dajejo ogromne finančne podpore.

Sarajevski kolegi so nam razkazali Sarajevo in bližnje okolice, poleg tega pa smo se z njimi pomenili o delu njihove organizacije. Ker smo bili na obisku v času njihovih prvega festivala, smo lahko videli tudi njihove uspehe na kulturnem področju. Zaključna prireditev je bila naravnost odlična; nastopajoči so želi navdušeno priznanje.

V pregledu njihovega načina dela in stanja bi se omejili v glavnem na stvari, ki so zanje značilne in v katerih so dosegli vidne uspehe.

Fakultetna združenja imajo klubske prostore, kjer študenti igrajo šah, berejo časopise, poslušajo radio in debatajo, kajti za razliko od našega dela Sarajevčani dajejo močan podatek posameznim letnikom. (Potrebo po klubskih prostorih prav gotovo čuti tudi naša organizacija.) Za celotno Univerzo pa imajo centralni klub, kjer prirejuje literarne, glasbene in zabavne večere. V tem klubu deluje tudi klub mladih piscev. Študenti imajo tudi svoj dramski studio in v ta namen posebno dvorano s 300 sedeži in 4 sobami. Za počitnice družabnega življenja graje planinski dom na Bukoviku.

Predvsem so nas in njih zanimali ekonomski problemi študentov. Študira jih okoli 3000, od tega jih prejema približno 35% stipendije, 55% pa otroške doklade. Stipendije prejemajo od Sveta za prosveto in kulturo ter znašajo od 2850 do 3000 din. Uspeli so že, da stipendiarjo tudi okrajni in podletja, medtem ko je Crna gora že v celoti prenesla stipendiranje na okrajne pred petimi meseci. Stipendije iz okrajev in podjetij dobivajo predvsem v višjih letnikih in znašajo od 5000 do 7000 din. Po domovih stanuje okoli 1200 študentov. Od Republiškega izvršnega sveta so dobili kot dotacijo za menze in domove 12.000.000 din. Cene hrane so iste kot pri nas. Glede uravnavljanja menz in domov zastajajo za nami, kar je razvidno iz cene, ki jo plačujejo in iz mnogo višjih dotacij kot pri nas.

Pri njih se pojavlja problem, ki ga bomo v kratkem začutili tudi mi. Zdravstveni fond je prešel na samostojno financiranje in tako je nastalo važno vprašanje zdravstvene zaščite socialno šibkih študentov. Republiški izvršni svet jim je prisločil na pomoč z dotacijo 1 milijona, pa tudi rektorat jim je obljubil denarno podporo. Videti je, da se naša organizacija ob tem problemu še ni za vedela odgovorne naloge, ki jo ima za zdravje svojega članstva. Posvetiti mu moramo vso pozornost!

Povsem novo za nas je bilo, da imajo uvedeno patronažno službo, ki jo izvajajo stalni honorarni uslužbeni. Njihova naloga je obiskovati bolne študente po privatnih domovih, obenem pa tudi otroke študentov. Nujno bi bilo, da uvedemo

trebovali ti študenti najmanj pol leta, da nadoknadijo vse, da bi lahko naslednje jesen sledili patološki fiziologiji. Pozdravljamo napredne metode, ki jih uvaja prof. Zupančič v svojem predmetu, ker se zavedamo, da bo tak študij lažji in mnogo bolj temeljit. Strinjamo se z njegovim mnenjem, da more postati kvalitativna študija boljša, če se najde način, ki študenta prisili k intenzivnemu sodelovanju med letom. Ugotovljamo pa, da je stvar fakultetnih oblasti, ali verjame eksaminatorjem prvega rigorozna in njihovim podpisom, ali pa je v višjem letniku drug predavatelj, ki odloča, ali so kandidati zadostili teoretskim predmetom ali ne.

Kadar fakultetni svet sklene, da se preide k novim, boljšim metodam v študiju, mora to uradno objaviti in spreminiti pravilnik o študiju, če je potrebno. Obvestilo profesorja med predavanji ni uradna objava. Stremeti se mora tudi za tem, da se v fakultetnem svetu doseže enotna stališča, ker le iz tega lahko sledi enotnost akcije in se prične izvajati ukrepi sistematično in z gotovim organskim prehodom. Realen pa je tak način študija le, če se uvede že takoj v začetku študija in pri večjem številu predmetov hkrati. Posledice takih razmer — vse v težnji za čim boljše ureditev študija — so napetosti in odpor med posameznimi profesorji in študenti, ki pa so sekundarni. Zato se tudi izgublja študijska leta in to samovoljno ukrepanje posameznega profesorja, čeprav so nje-

Za postopno uvajanje novega študijskega sistema na univerzi

(Nadaljevanje s 1. strani)

podrtive predhodnih spoznanj. Ker na medicini trenutno materialni pogoji takim zahtevam še ne ustrezajo, je fakultetni svet mnenja, naj uvede nov način študija tista katedra, ki to zmore.

Tov. prof. Zupančič je pričel uvajati nov način, pri katerem so seminarji in diskusije zavzeli pretežni del časa. Profesor je ob pričetku šolskega leta slušatelje obvestil o svojem stališču in jih opozoril na resne posledice, če ne bodo obvladali potrebnih teoretskih osnov. Ugotavlja, da je dosegel v letošnjem letu z novim načinom dela, ki predstavlja neprimerno večje breme za ves institut, zelo lepe uspehe. Tridesetim slušateljem sploh ne bo treba več opravljati pismenega izpita, velika večina študentov pa je do kazala, da zna za obdelavo določene teme poiskati primerno literaturo in temo dobro obdelati. Šestim slušateljem pa tov. prof. ni dal frekvenčnega podpisa, ker ne obvladajo teoretskih osnov in jim negira ves prvi rigoroz. Meni, da bodo po-

Medfakultetna konferenca ekonomistov v Skoplju

Konec preteklega meseca se je v Skoplju pričela medfakultetna konferenca jugoslovanskih ekonomistov. Na konferenci bodo razpravljali o nekaterih vprašanjih jugoslovanskega gospodarstva, predvsem o kmetijstvu.

Cetrtek, 7. julij 1949:
Najprej je zagorelo nešteto luči. Ljudje po vagonih so dvigali utrujene glave, se vzpenjali k oknim linam in se dreljali k vratom. To je bilo prvo srečanje z Beogradom. Ko je končno vlak ustavil, so bile oblike kolodvora in okolice že popolnoma jasne, samo vse se nam je zdelo sjasjato in umazano. Najbolj pa smo bili umazani mi sami in tudi oči še, ni so bile navajene na pestro okolico. Ko smo se končno postavili v zbor, je verjetno ta bil videti kot dolga izmučena kolona. Ko smo se Novemu Beogradu že precej približali, so bili naši obrabi že skratno-rdeči od vročine. Vendar smo ta dan morali doživeti še hude duševne pretrese, ki so bili spet v zvezi s higieno, ki diši po kloru in amonijaku. Kot zaključni akord še trda postelja in soparni večer. Danes smo doželi veli menda svoj krst ali če prenesemo v medvojnne čase, dan dolgega partizanskega marša, med katerim se je kdo vprašal: »Čemu?« Mislim, da je današnji dan dokončno ločil

Petek 18. julij 1949:
Današnje dnevno povelje je nekaj kaleidoskop vsega, kar bomo v brigadi počeli. Po jutranjem zboru sta imeli sestanke folkloria in dramatika. Cudovit! V Ljubljani med 5000 študenti ni bilo toliko ljudi, da b. do festivala naštudiral kakšno pošteno dramo iz, če ne bi bilo »znanitevanje« slavistov, ki so zadnje dni pred nastopom vadili dnevno do sedem ur, bi dramska sekcija klavrno pro-

to tudi pri nas, saj so primeri, da našim bojnim kolegom po podstreljih in kletah nihče ne nudi pomoči, celo hrane jim ne dostavljajo organizirano.

Sarajevčani so dobili precejšnjo podporo za organiziranje letovišča za študente, ki so bolelni in izčrpani. Poleg tega so jim CK in sindikati dali nekaj mest v svojih okrevališčih. Izdajanje študentskih pripomočkov je prevzela ZŠJ, s čim mer odpadejo razne davštine. Problem je še avtorsko pravo, vendar bodo tudi to rešili.

Posebnost pri njih je tudi organizacija ZŠJ. Profesorji so namreč povezani v študentski organizaciji. Posamezne fakultete imajo svoje Komiteje ZŠJ in v njihovem okviru so tudi grupe profesorjev. Ta oblika dela se je pokazala za uspešno, pri njih ima sodelovanje s profesorji mnogo širšo osnovo kot pa pri nas.

Obisk v Sarajevu je dal mnogo izkušenj naši organizaciji in spoznali smo, da je sodelovanje med univerzitetnimi centri nujno. S. J.

Gradnja medicinske fakultete v Sarajevu

Ekскурzije so stvar dekanatov

Zadnje čase smo imeli priliko brati nekaj prispevkov o problematiki ekskurzij. UO ZŠJ je na zadnji seji o tem ponovno razpravljal in ugotovil naslednje:

1. Kakor vse ekskurzije so predvsem ekskurzije v inozemstvo stvar študijskega izpopol-

njevanja. V tem smislu je dekanat fakultete edino upravičeno telo, ki daje sugestije in praktične napotke prizadetim študentom.

2. Dolžnost združenj je, da na predlog dekanata skrbno izberejo tovariše, ki bi za ekskurzijo prišli v poštev. UO ZŠJ bo dajal priporočila le na predlog združenja, ki je potrjen od dekanata.

3. Finančna stran ekskurzije je stvar dekanata, ki preskrbi potrebna sredstva. UO ZŠJ za ekskurzije nima sredstev ter spričo možne gospodarske situacije v državi ne bo dajal priporočil za zbiranja denarja po podjetjih.

Gornji sklepi so dokončni in stopijo v veljavo 30. V. 1953.

PRVI USPEHI GRADBENIKOV

Z gradbene nam poročajo, da je bila pretekli teden delegacija študentov pri to. dekanu. Govorili so o izvajanju sklepov, sprejetih na študijski konferenci.

Tov. dekan je pristal na formiranje komisije za pretes učnega programa. V tej komisiji, ki bo pričela z delom predvidoma že junija, bodo poleg profesorjev in zastopnikov operativne tudi 3 zastopniki študentov. O delu te komisije bomo poročali.

Problemi pedagoškega seminarja

Položaj pedagoškega delavca pri nas in drugod — Marjka nam učnega osebj

Stolica za pedagogiko v Beogradu ima spričo daljšega obstoja kakor naša bogate izkušnje in mnoge izmed njih bodo tudi nam dobrodošle. Beograščani prednjačijo v organizacijsko sistematično šolanju poklicnega pedagoškega kadra ter v namestitvi ljudi. Diplomantov pedagoške ne planirajo samo za učiteljska kot pri nas, temveč jih nameravajo namestiti tudi v raznih internatih, predšolskih ustanovah, vzgojnih posvetovalnicah, zavodih za socialno in moralno ogroženo mladino, pedagoškem inštitutu itd. Samo iz te perspektive srbskih prosvetnih oblasti lahko razumemo izredno visoko število študentov pedagoške na beograjski Univerzi in njihova razmeroma dobro urejena študijska in kadrovska vprašanja.

Na stolici za pedagogiko, kjer se vzgaja in študira okrog 100 rednih in nad 200 izrednih slušateljev, dela 14 učnih moči. Poleg tega imajo študenti tudi

najvažnejšo inozemsko literaturo. Razumljivo je, da so predavanja ob taki diferenciaciji in razdelitvi študijskega programa na večje število profesorjev lahka na potrebni znanstveni stopnji. Profesorji imajo možnost specializacije in predavajo le eno ali dve disciplini pedagoške znanosti.

Kako pa je pri nas? Razmere so dokaj slabe. Se vedno planiramo poklicne pedagoške le za profesorje na učiteljskih in sodnih šolah. Kakor kaže do sedaj, si diplomant pedagoške še dolgo ne bo mogel utreti poti na druga vzgojno-izobraževalna področja, kar je izredno postala že nujnost. To pa ne pomeni, da pri nas v praktičnem življenju ni potrebe po poklicnih pedagoških. Ta nazor demantira vsakodnevna praksa, ki se je dlje časa nekoliko bolj odražala tudi v našem dnevnem časopisu. Stagnacija pedagoške znanosti, zastarele vzgojne metode, prečisti moralni problemi v družinah,

NOVI MEDNARODNI STIKI

(Nadaljevanje s 1. strani)

Prireditelji so bili izredno gostoljubni in darežljivi ter so vsej inozemski ekipi omogočili, da si je ogledala dober del parnodnih in umetniških ter industrijskih zanimivosti Bavarske.

Seveda nismo ostali samo pri izletih, ekskurzijah in družabnih večerih. Prvi stik je dal pobudo za razgovore med zastopniki SVI ter delegati posameznih narodov. Na teh pogovorih sva jugoslovanska delegata delala predvsem za izmenjo praktikanov, za kulturno in športno sodelovanje ter za turistično sodelovanje. Velika škoda je, da ni bilo nemških kolegov pa tudi nam mogoče že kar takoj ponuditi konkretna mesta v tovarnah in na gradiliščih, tako da je bi sprejet samo sklep, da naknadno poščeemo mesta ter jih v počitniških realiziramo. Naloga oddelka za prakse pri Odboru za mednarodne zveze je, da v sodelovanju z našimi oblastmi in podjetji poišče mesta in jih ponudi v zameno.

Druga ponudba s strani SVI je široka obojestranska turistična dejavnost. Namavno je, da smo njihovo ponudbo sprejeli; ter bomo vsekakor omogočili spoznanje.

3. Finančna stran ekskurzije je stvar dekanata, ki preskrbi potrebna sredstva. UO ZŠJ za ekskurzije nima sredstev ter spričo možne gospodarske situacije v državi ne bo dajal priporočil za zbiranja denarja po podjetjih.

Gornji sklepi so dokončni in stopijo v veljavo 30. V. 1953.

Ekonomisti so se vrnili

Pretekli teden so se vrnili z ekskurzije po Zahodni Nemčiji naši ekonomisti. Na svojem do-

München: mestna hiša in katedrala

tovanju so obiskali številna nemška mesta in si ogledali najvažnejša podjetja. Najdalj časa so se mudili v Porurju. Naši študenti so bili s strani nemških kolegov in oblasti zelo sprejeti.

Predno zaključim, imam za svojo dolžnost, da se v svojem in tovarišev imenu zahvalim UO ZŠJ ter vsem, ki so nama potovanje omogočili, za izkazano zanimanje; saj najino srečanje z inozemskimi tovariši ni bilo le koristno za vso organizacijo, temveč tudi lepo in koristno osebno doživetje. P. Šegula

vati lepote naše države in stvarnosti. Za nas same je ta možnost trenutno še neizvedljiva, saj nam je vsem znano, da tovrstna aktivnost zahteva precej deviznih izdatkov.

Zanimiva, a za nas precej težka je naloga, izmenjati nogometni moštvi študentov FLRJ in Zap. Nemčije. To je oreh, ki za slovenske nogometiste prav gotovo ni prebavljiv ter se bomo morali nedvomno zateči na pomoč k tovarišem v Zagreb in Beograd.

SVI bo že letos organizirala tudi politični seminar z mednarodno udeležbo, na katerem bodo lahko pod ugodnimi pogoji sodelovali tudi jugoslovani.

Kakor je razvidno iz skromnega programa, se nam odpirajo nove možnosti mednarodnega sodelovanja z organizacijo ki sicer ni visokošolskega značaja, nudi pa našim praktikanom, športnikom in turistom iste možnosti kot druge organizacije, s katerimi smo v stiku. Od naše podjornosti in dejavnosti je torej odvisno, kakšen bo nadaljnji razvoj sodelovanja.

Po končni skupščini in prirediteljem slovesu sva dala tudi izjavo za časopis organizacije SVI-Nachrichten, v katerem sva izrazila upanje naših študentov, da ne ostane samo pri besedah, ter udno prepričanje, da je s sodelovanjem med mladino urden porok krepitev miru v svetu. S strani prirediteljev pa sva bila ponovno deležna tiste pozornosti, kot je ni manjkalo za časa skupščine, ter mnogostevnih zahval za našo udeležbo.

V nadaljevanju poti sva obiskala visokošolske kolege v Stuttgartu in Münchenu. Pogovori s predstavniki mednarodnih odborov VDS (Verband Deutscher Studentenschaften) so bili prav tako plodni ter so nam omogočili zamenjavo nekaj mest za praktikanke; nas informirali o nameravani turistični aktivnosti in nam omogočili predvsem navezavo tesnejših delovnih stikov med temi organizacijami in nami.

Splošna ocena odnosa do nas kot jugoslovancev je prav ugodna; reči moram, da kaj takega nisva pričakovala. Vsekakor je ta odnos posledica uglede, ki ga ima v svetu FLRJ, nesporno pa tudi trezne, napredne mednarodne aktivnosti, ki jo v imenu naše mladine že ves čas po osvoboditvi vodi CK NOJ in CO SSJ v Beogradu.

Predno zaključim, imam za svojo dolžnost, da se v svojem in tovarišev imenu zahvalim UO ZŠJ ter vsem, ki so nama potovanje omogočili, za izkazano zanimanje; saj najino srečanje z inozemskimi tovariši ni bilo le koristno za vso organizacijo, temveč tudi lepo in koristno osebno doživetje. P. Šegula

Medfakultetna konferenca gradbenikov v Ljubljani

Na tridnevno ljubljanskih gradbenikov je bilo 20. maja v Ljubljani medfakultetno posvetovanje študentov gradbenikov. Na dnevnem redu so bila študijska vprašanja ter resnejše sodelovanje v bodoče. Sprejeti sklepi koordinirajo skupne napore vseh Zdrženj gradbenikov v državi v smislu ureditve prečisti študijskih problemov. Predvideno pa je tesnejše sodelovanje tudi na ostalih področjih dela v Zvezi.

Bralcem in naročnikom!

Tovariše naročnike in bralce obveščamo, da bo nekaj številik »Tribune« v poletnih mesecih izšlo le na štirih, namesto na šestih straneh. Za zmanjšanje obsega lista so krive tehnične ovire, ki jih bomo skušali čim prej odstraniti. Uredništvo.

Iz dnevnika brigadirke

padla. Zdej pa nas je v brigadi 270 in dramska sekcija je številnejša od ljubljanske. Pristopili so celo spoznašni tehniko in se uklonili režiserju, ki je »samoe slavist. Ko je temeljito preizkusil njih recitatorske in igralske sposobnosti, je pred nami razvil tudi načrt celotnega dela, ki je bil nekaterim znan že od prvega sestanka sekcije v Ljubljani. Zato smo začeli kar z branjem »Zupanove Mické.

Popoldne smo jo prvič mahinili na delo na gradbišču. Po novno isto doživetje: »Si kakor kapljica v morju, si roka sredi med tisoči stisnjenih rok.« Tu se ti odvije posebejnen refren vojne pesmi »Hej, tovariši!« Brnenje strojev, napete mišice kot lok, rastoče zgradbe, življenja neutrudni tok... Naša brigada, ki se čuti na cesti Velika in močna, je utonila kakor kaplja v morju. Ker je opravljala vsaka četa svoje delo, smo še bolj občutili svojo neznanost, ki je utonila med ljudmi vseh narodnosti Jugoslavije. Eni so se spravili k betoniranjem, drugi k žaganju drv, tretji (pravzaprav tretje), pa k puljenju šeljevo. Ko je minilo sedem ur dela, smo odkorakali na večerjo. In spet taborišče! Med 12.000 ljudmi smo se spet izgubili in bi se zelo težko našli, če začasno ne bi obdržali

še svojih oblek, ki so kot otoci strmele iz morja modrih delovnih uniform. Pa še nekaj neprijetno vzvišenjeseja ima naša brigada: fantje so obdržali svoje kodre in ker so zato bele vrane med jato črnih, si jih vsak hip ponosno pogladijo. Truditi danes nismo nič, vsaj večina ne. Zato se je po večerji oglašila harmonika in so brigadno žoge frčale še v poznem mraku. Kljub zavesti, da bo jutri treba zgodaj na noge, so brigadirji skušali nocoj prodreti v vse skrivnosti tabornega življenja. Poslušali so kričavi zvočnik pred kuhinjo, se zbirali pod filmskim platnom

Vilja Rode in Jože Mušič — dva naša komandanta

in uživali zabavno večerno lahko glasbo lastnega orkestra pred barako. Končno pa je zunaj in znotraj barake vse utihnilo in globoko dihanje bi mi. močedeoga prepričalo, da so tudi nekateri razvajenčki, ki pa jih najbrž ni dosti, pozabili, da so trde deske pogradov zelo malo podobne njihovim mehkim posteljam.

Ce leži v baraki sam, ko drugi molče ali so se v študijskem času razgubili po planotici nad barako, vidiš pred seboj samo dvojce: nebo, ki je modro kot listi jetrnika, in rumeno-belo zemljo nasipa. Včasih ti ta, samo v dva elementa razpadli svet prekrizja dežurni, ki se pa takoj spet izgubi za okenskim okvirom.

Naše brigadno življenje je prav tako razdeljeno v dva dela: fizično in kulturno delo, ki se spajata v naši dnevi kar povedi. Zdi se, da nam ta zapoved že ni več zapoved in da nam je vsaka njena točka sama po sebi umljiva. Delo teče v okviru, ki smo si ga začetni spocetka, in se dobro razvija. Kazalec na grafikonu, ki so ga naši aranžirji umetno zložili v obliki velike ure, kaže delovni efekt za danes 128%. Peta četa se je trdovratno zagrla v misel, da ji prehodne zastavice ne sme nihče iztrgati. Prekoračila je normo kar za 50% in s tem

nadkrnila tretjo četo. Peto četo sestavljajo elektrotehnik. Zvečer smo imeli prvič politično predavanje. Referat je bil sicer zelo izčepren, a ljudje trudni in tako se je oboje umirilo v sveti tišini, ki so jo trgali le monotoni glasovi predavatelje in tu in tam skrivnostno smrčanje, ki pa ga je na mestu ustavila prijateljeva roka.

Dnevni red se skoro nič več ne izpreminja, pri branju dnevnice zapovedi bi mogli komandantu kar mi sami našteti na daljnjo razporeditev. Nebo je od vročine kar oranžno in vijoličasto. Brigadirji so črni in rjavi in rdeči, le k belokozcem ne spada nihče več. Nekateri dobivajo že tretjo in črtro kožo. Dušan, sanitejec, ima ne prestanto polne roke dela. Če ga ne kliče ranjene, ki se mu je na noge zavallila opeka ali ga je pobožal betonski nosilec, mora opravljati posle starih rimskih sužnjev, ki so masirali atletske ude svojih patricijev. A kljub vsemu ljudje hite. Norma je ostala zadaj za 50 do 60%. Uničili bodo teorijo, da vročina jemlje delovni polet. Naši lasje so zlepljeni v drobne svaļjke, a vendar stroji komaj napravijo dovolj betona in nihče ne utede obrisati poti, ki se mu cedi po obrazu. Tretja četa si je končno le osvobodila

prehodno zastavico. V peti pa po vseh grafikonih v vezi računajo, kako za vraga so jo mogli izgubiti.

Zvečer je bila zabava ob obletnici vstaje v Crni gori. Naš neutrudni orkester je prišel spet na svoj račun, pa tudi neutrudni brigadirji so se z veseljem zavrteli. Zdi se mi, da smo pozabili na telo ali, da je vsaj Sparta Novega Beograda že precej storila. Tu prvič občutimo tisto, kar je položeno v recitacijo, ki smo jo med zbornim petjem Pesmi mladinskih delovnih brigad že tolikokrat slišali: »Dvigni se, če dvrni si, zdrav in mlad Kdor ne gane, zaostane, brate — čas je aiatje

O humanizmu Williama Tennesseea v dramati STEKLENA MENAŽERIJA

Ni dolgo tega, kar je ljubljanska Drama postavila na oder Millerjevo »Smrt trgovskega potnika«. Mesino gledališče pa je s tem, da nam je uprizorilo »Stekleno menažerijo« Tennesseea Williama dalo priložnost spoznati še enega predstavnika sodobne ameriške drame.

V mnogih naših dnevnih in kulturnih revijah so izšli kri-

vendar pa delo, ki je nastalo na osnovi takega humanizma, izpodbuja samo k neaktivnosti, h grozi, pa čeprav proti intencijam avtorja. (Williams sam pravi: »Kako dolgo bodo še ljudje morali ostati tako mehki in časobni?«)

Tako delo moremo gledati prvikrat iz preprostega interesa, da bi videli nekaj novega,

ljudem danes mnogo živcev in časa vseeno — povejmo iskreno — indiferentni. Od nje ne moremo pričakovati ničesar, ničesar ne moremo črpati iz nje za svoje življenje. Ta sfera življenja je zelo vsiljiva, stalno se bori za pravico, da bi govorili o njej (danes so ljudje občutljivi za vsako trpljenje), in zahteva, da bi govorili o njej sentimentalno, ker nikakor drugače niti nismo ni. A kaj je ta sentimentalizem drugega kakor želja, da bi prepričali sočloveka samo s čustvom (kar izključuje vse druge miselne, logične itd. momente). V tem svojstvu sentimentalizem uničuje čisto čustvo in v najboljšem primeru pomeni greh, če nad ničemer drugim, nad dobrim okusom. Umetniški vtis Williamsove drame mislim, da je v glavnem te narave.

Po liniji podobnosti sižeja je naša kultura že imela tako dramo. To je bila drama Ibsena, Cehova, Tolstoja, Gorkgea itd. (družina in njeno razpadanje, razpadanje njene morale itd.). Toda razlika je ogromna in niti Williams niti Miller se ne moreta vzporejati s to veliko plejado. Kajti ta velika plejada je našla sebi adekvaten siže, ki je kot tak, t. j. ne podedovan, temveč ustvarjen, iz najden, resnično mogel obseči vse subjektivne motive umetnika in je resnično mogel biti fokus, skozi katerega se je umetniško dalo odraziti čas in bistvene probleme družbe. Da, nes predstavlja ta siže pri Millerju in Williamu (videti je, da gre v njunem primeru za preprosto prevzemanje sižeja Ibsena ali Gorkgea) zelo ozko sfero, ki kljub največjim intencijam avtorjev ne more obseči takih epitetov, kakor so to sočloveševske, »stragedijske sodobnega človeka«. Če pa jih obsega, jih more obseči samo na sentimentalni osnovi. G.

Prizor iz »Steklene menažerije«

lični članki o obeh dramah. Tu so se bralci mogli dovolj detajlno informirati o življenjskih poteh obeh piscev, o njunem delu in uspehu. Zato bi te podatke v svojem članku izpustili. Zdelo bi ga usmeriti k analizi Williama v širšem okviru, pregledati njegovo delo predvsem z idejnega stališča, pri tem pa ne zanemariti estetske strani dela. Poskusil bi delo kategorizirati, t. j. določiti mesto, ki mu po njegovih kvalitetah pripada, ali pisec pretendira, da bi mu pripadalo v današnji umetnosti in njenem iskanju.

V kritičnih člankih ob Millerjevem Potniku in Williamsovi Menažeriji zavzemajo mnogo prostora pasusi, ki govorijo o »stragediji malega človeka«, njegovih mukah in trpljenju, o brezperspektivnosti tega malega človeka, o nemem sočloveškem, in vsem kar naj bi bilo s tem v ozki zvezi. Mislim, da ti pojmi prav zaradi pretenzije na neko splošno veljavnost ne povedo ničesar, ali vsaj ničesar določnega.

Bedasto in banalno bi bilo kakemu Williamu odrekatih humanistične tendence. Njegovo delo je brez dvoma plod umetnikovega sočustvovanja z ljudmi, razumevanja za trpljenje teh ljudi, njegove groze nad njihovo brezperspektivnostjo itd. Toda kakšen je ta Williamsov humanizem? V čem se manifestira v teh naših burnih časih, v tej dobi, ki se duši v mavi neresenih problemov, bodisi socialnih, bodisi političnih, etičnih itd. To je sentimentalni humanizem. Sicer zelo iskren in topel, ali kakor pravimo »človeško zainteresirane,

drugič pa, da se prepričamo, ali nismo na krivi poti, t. j. ali se nismo pustili zavesti nekemu preveč subjektivnemu momentu; tretjič ne bo šel gledatelj nihče več. Zakaj? Iz preproste ga razloga, da smo proti tej sferi življenja (čeprav jemlje

Dobra predstava Rigoletta v ljubljanski Operi

V ljubljanski Drami in Operi je v zadnjem času čutil težnje, da bi se osvobodil vsega tiste, kar lahko imenujemo negativne tradicije, in da bi našli nov formalni izraz, ki bo novi gledališki umetnost dal več dinamike in mladostne svežine.

Predstavniki teh smeri v naši Operi je režiser Hinko Leskovšek, ki je do danes postavil na sceno samo dela, ki ne sodijo v tako imenovani železni repertoar, ali pa noviteta, ki že kot take zahtevajo popolnoma samoniklo, nove izdelave. Izraz Leskovškovi težnji je tudi najnovejša predstava Rigoletta.

Leskovšek je nastopil proti tradicionalni tradiciji. V tem smislu je vsekar največ dosegel v scenografski rešitvi (Marullo, Bors, Ceprano, balet, zbor) ostali povsem neizdiferencirani v ozadju. Čeprav pa se je Leskovšek odločil za simboliko, v tej smeri ni ostal dosleden.

močno napenjati, da razume dogajanja na odru.

Certo dejanje je dokaj blizu tradiciji, tretje pa, z marmornim kipom v centru, uspelim stilnim pohštvo v okviru elipsasto postavljenih visokih stebrov in kupolastega stropa, je zanimivo in originalno ter deluje resnično monumentalno. Ves ta dekor je postavljen v kupolast portal, ki daje s tem, da je rahlo nagnjen proti horizontu, iluzijo velike scene. To pa je v akustičnem pogledu nekoliko nepraktično.

Tudi v mizansceni je režiser v svojem konceptu prekinil s tradicijo. Z vojvodovega dvora je odstranil vsak ceremonial, balet skoraj ni, vojvoda pa je že od začetka na sceni. Vojvodova razvrstitev je predstavljena že v začetku simbolično — v skladu z dekorom.

Režiserjev namen je torej bil dvigniti v prvi plan glavne osebe, nosilce konflikta, medtem ko so ostali dvorjani (Marullo, Bors, Ceprano, balet, zbor) ostali povsem neizdiferencirani v ozadju. Čeprav pa se je Leskovšek odločil za simboliko, v tej smeri ni ostal dosleden.

Ob »Almanahu«

Z velikim zanimanjem smo prebrali poziv na sodelovanje pri Univerzitetnem almanahu, le da je pripravljali odbor žal pozabil povedati, v katerem je ziku naj bodo prispevki.

Sestanek z maturanti v Kranju

Kranjsko Akademsko društvo je priredilo sestanek za vse maturante kranjske gimnazije, ki se pripravljajo za študij na Univerzi in Visokih šolah.

Vsako fakulteto je zastopal po en študent, ki je kandidata in življenja na Univerzi.

Poleg tega je društvo organiziralo instrumentalni koncert za Kranjčane. Koncert je bil kvaliteten in dobro obiskan.

TAU?

Kakor smo izvedeli, pripravljajo naš mednarodni odbor pri UO ZSJ izdajo študentskega biltena v tujih jezikih. Bilten naših mladih umetnikov na četrti strani se pravilno glasi: Bojan Colla: Akt.

Bela krajina: rojstna hiša Otona Zupanciča

Slavisti v Beli krajini

Konec preteklega tedna so slavisti s prof. dr. Antonom Slodnjakom spoznavali lepote Bele krajine in prisrčno gostoljubnost belokrajinskega ljudstva. Upajmo, da bo odslej povezava med nami in to soddaljeno deželico trajna in plodna. Za vso pokazano poštrevost in prijazen najtoplejša zahvala!

Štipendije UNESCO

UNESCO je razdelila 42 študentskih dolarjev, 1180 do 1000 dolarjev v skupni vrednosti 34 tisoč dolarjev. Denar je bil razdeljen 12 mednarodnim mladinskim organizacijam. S štipendijami so se v letu 1952 pripadniki 35 držav udeležili 15 mednarodnih seminarjev.

Akadska izobrazba v svetu

Org. UNESCO je objavila statistiko o stanju aka. izobrazbe od 1930—1950. Čeprav se težko primerja številke in v statistiki ni vključena ZSSR, je vendar razvidno, da je v zadnjih letih naraslo število akademikov v kolonialnih deželah. Preračunamo na celokupno število študentov je narasel procent Azije (brez ZSSR) od 16 na 24%, Amerika kaže nazorvanje: od 58 na 50%. Nespremenljaj ostajata Evropa s 24% in Afrika z enim odstotkom.

(Schweizerische Hochschulzeitung, Zürich)

MED ŠTUDENTI PO SVETU OTANIEMI

NASELJE ŠTUDENTOV NA FINSKEM

Takoj po vojni je bila na Finskem huda stanovanjska kriza. Tudi v Helsinkih so morali študenti preurejati bivša zaklonišča za svoja domovanja. Študenti Politehnike v Helsinkih, ki so znani zaradi svoje podjetnosti in tovarništva, so se spomnili boljsega: Zgradimo svoje mesto iz zamisli je nastal načrt, iz tega pa uspešen skrižarski pohoda proti stanovanjski stiski, ki je bil deležen podpore vlade in s tem tudi vse javnosti.

Na kamenitem polotoku Otaniemi, sredi zelenega gozda, 5 milj od Helsinkov, je danes zgrajeno 10 stanovanjskih stolpov, kjer stanuje 750 tehnikov. Ko bo načrt izveden do konca, bo tukaj prostora za 2000 ljudi. Iz mesta se bo preselila na Otaniemi tudi Tehnična visoka šola in državni inštitut za tehnično raziskovanje. — Za izvedbo projekta bo potrebnih 15 let.

Leta 1950 so pričeli z delom. Stanovanjski blok tvorijo tri hiše. Danes stoji trije bloki. Za časa olimpijskih iger so prebivalci v njih športnice. Događeno je tudi šport. Igrišče, telovadnica in menza za 250 oseb, ki se trenutno uporablja tudi kot dvorana. Kdor se ne hrani v menzi, lahko kuha tudi v svojem stanovanju, ki ga deli s šestimi ali sedmimi kolegi. V vsakem nadstropju teh 4—6 nadstropnih stolpov so tri stanovanja. Eno stanovanje sestoji iz velike dneвне sobe, v katero vodi vrata štirih ali petih sob.

Leislaki posnetek študentskega tehnič. naselja na polotoku Otaniemi. Dobro je vidno vseh 9 stavb in športno igrišče

v katerih stanuje eden ali dva študenta. Vodilna ideja pri faksi. ni razdelitvi stanovanj je bila: ne drug ob drugem, vrata na vrata, temveč drug z drugim naj stanujejo prebivalci mesta. Otaniemi je iz študentskega postaj pravi nacionalni problem in to ne samo v materialnem pogledu. Skupni napor za ta veličastni projekt so prispevali tudi k ublažitvi povojne depresije.

Nekoč bodo lahko rekli: na Otaniemi so bili najprej študenti, nato šele laboratoriji in predavalnice — in na to delstvo so pomosni finski študenti Politehnike. (Po Colloquium)

Stanovanjska stiska v Parizu

Pariški študentski stanovanjski urad je uvedel po vseh pariških kinematografih predvajanje kratkega filma na ozkem traku, v katerem prikazuje stanovanjske razmere 5000 pariških študentov, ki nimajo lastne sobe. Film so vrtele pred tehnikom. Stanovanjski urad upa, da bo ta način ublažil pogoje vsaj nekaterim študentom.

(Studentenspiegel)

PISMO ATENSKIH ŠTUDENTOV

Odbor za mednarodne zveze UO ZSJ je dobil iz Aten zahvalno pismo sledeče vsebine:

»Dragi prijatelji!

Gioboko nas je ganil sprejem, ki ga je doživela grška študentska delegacija v času svojega kratkega obiska v

Vašem mestu, in se vam zanj želimo najtopleje zahvaliti. Močne prijateljske vezi, ki so obstajale med mladino obeh dežel, so se zdaj še okrepile in omočajo nadaljnje tesno in iskreno sodelovanje. — Zagotavljamo vam, da bomo vložili ves trud, da uresničimo vse, o čemer smo se v ljubljani razgovorjali, saj imamo zagotovilo, da tako sodelovanje ustreza tako vašim kot tudi našim čustvom in predstavi dragocenen doprinos k skupnim naporom naših dežel.

Prosimo, da posredujete naše najprijetnejše pozdrave vsem, ki so kakorkoli prišli do k temu, da je bilo bivanje delegacije tako prijetno in izredno uspešno. — Če imate kakršne koli predloge, in da lahko sprejmete je enkrat zahvalo za topli sprejem in spominsko darilo.

S prijateljskim pozdravi
ZVEZA STUDENTOV
ATENSKÉ UNIVERZE
Predsednik: G. Straliger
Za inoz. zveze: J. Deledas

V dnevni sobi

PRVI GLASBENI FESTIVAL

(Nadaljevanje s 1. strani)

bi si ob svojem lastnem glasbenem izrazu tudi čemprej in čim popolneje približal sodobni evropski glasbi. Namajo sicer tiste tradicije kot Zagreb in Ljubljana, zato pa kažejo izreden koropetralni zelo zahteven L. M. Skerjančev Intermezzo romantique in K. Szymonovskega La fontaine d'Aréthuse, obe skladbi za violino in klavir. Volinski part je z vsjo potrebno zavestostjo in baviteljstvo izvrstno podal Rok Klopčič. Prav tako je pokazala neverjetno ustvarjalno moč in dovršenost klavirske igre Darinka Bernetič v dveh preludjih C. Debussyja. Zanesljiv nastop in lepo muzikalno oblikovanje je v

več glasbenega poudarjanja in motivske, dinamične in celotne kompozicijske gradnje. Pred vsam moram omeniti pianista Nad. Verbič, ki je poleg odlično odigranih Lisztovih Variacij in Bachova temo tudi dovršeno koropetralno zelo zahteven L. M. Skerjančev Intermezzo romantique in K. Szymonovskega La fontaine d'Aréthuse, obe skladbi za violino in klavir. Volinski part je z vsjo potrebno zavestostjo in baviteljstvo izvrstno podal Rok Klopčič. Prav tako je pokazala neverjetno ustvarjalno moč in dovršenost klavirske igre Darinka Bernetič v dveh preludjih C. Debussyja. Zanesljiv nastop in lepo muzikalno oblikovanje je v

skladbah Skerjanca, Skerjanca in Smetane podala Breda Sirmis. Na koncertnem koncertu je ljubljano predstavil trio, ki je izoblikoval Brahmsov klavirski trio Op. 87 z mnogimi poleta in smisla za reproduktivno ustvarjanje. Mozartovo Simfonijo Es-dur je zelo uspešno dirigiral Marko Zgonc, ki si je mnogo prizadeval za muzikalno oblikovanje tega težkega dela.

IZ ALBUMA NAŠIH MLADIH UMETNIKOV

Janez Berniki: DEČEK S PAPIGO

Aristofanova Lisistrata v Mestnem gledališču

Kot svojo zadnjo premiero je ljubljansko Mestno gledališče uprizorilo Aristofanovo Lisistrato. S tem se je menda hotela uprava zavaruovati pred občutno javnosti, da v svoji repertoar ne sprejema del klasičnih avtorjev, istočasno pa ugoditi okusu občinstva. S tem izborom je uprava sicer storila pogumno dejanje. Toda pogum in »najboljši namen«, ki je zabeležil dramaturg MG v gledališkem listu, se nista jamstvo za kvaliteten uprizoritev. In uprizoritev Lisistrate res ni bila kvaliteta.

Osmotrna pomanjkljivost predstave je v sceni izvedbi. Prebrisan sem, da stareše komedije prav kot tudi tragedije ni mogoče uprizoriti drugače, kot s preprosto imitacijo starogrškega gledališča z orkestrom in sceno. Vsaka drugačna rešitev prostora mora nujno izzvati nesoglasje med tekstem in prizoriščem. Scena, kot si jo je zamislil Milan Butina, pa ni samo neorimerna, temveč do skrajne meje navna ter neokusna in bi jo vsaj po ključno gledališče re smelo postaviti na oder. Neskladnost med realistično interpretacijo in iluzionističnim razbijanjem vrat sodi med grobe pomanjkljivosti diletantskega značaja prav kot je situacija v predzadnjem prizoru (ženske za tančico) prej podobna modni reviji kot pa gledališkemu prizoru.

Izvedba ima vse dobre in slabe strani Mahničevega načina režiranja. Priznati je treba, da režiserjeva naloga ni bila lahka in da je uspeh marsikaterega prizora stare komedije danes koč-

POPRAVEK

V zadnji številki Tribune se nam je primerila neprijetna napaka, ki jo zdaj popravljamo. Podpis pod ilustracijo iz albuma naših mladih umetnikov na četrti strani se pravilno glasi: Bojan Colla: Akt.

(Nadaljevanje na zadnji strani.)

Naše prvenstvo v odbojki

Po mnenju naših igralcev je bila organizacija prvenstva zelo pomanjkljiva — kar je vplivalo tudi na rezultate

V Sarajevu je bilo v dneh 22. in 23. maja prvenstvo univerz v odbojki. Turnirja se je udeležila tudi naša reprezentanca, ki pa je šla na pot okrnjena. Istočasno se je namreč v Beogradu vršila izbira za državno reprezentanco in je bila zato elita študentske odbojke na tekmovanju v Beogradu.

Našo univerzo so zastopali sledeči tovariši: Megušar, Punčoh, Turk, Dvorjak (voj. AOK), Meršnik in Pipan (Branik) ter Medic (Partizan Novo mesto). Ekipa se je na tekmovanju plasirala šele na tretje mesto, šele za Zagrebom in Sarajevom. Četrta je bila vrsta beograjske univerze.

V petek se je naše delo začelo. Prvo tekmo smo slabo odigrali. Ker smo bili prvič skupaj na igrišču, smo se precej zaletavali. O kakšnem sistemu je bilo težko govoriti. Tako je naš nasprotnik — Sarajevo, ki ni bil prav nič boljši od nas, po dveh urah in pol teške tekme slavil prvo zmago. Rezultat je bil v korist Sarajeva. Pred tem so Sarajevčani izgubili tekmo z Zagrebom 3:0. Popoldan je Zagreb premagal Beograjske s 3:1. Kot najbolj vigrano moštvo so se predstavili Zagrebčani. V njihovi vrsti so igrali v glavnem člani Lokomotive in dva odbojkarja Mladosti. Največ smo bili poraza krivi sami, nekaj krivde pa odpade gotovo na sodnika in publiko, kakor tudi na to, da smo igrali v dvoranah.

Naslednji dan se je vreme izboljšalo. Igrali smo zunaj. Izgledalo je, da nas je prvi poraz podučil, kako je treba igrati. V tekmi z Beogradom smo zaigrali brezhibno in Beograjske premagali s 3:0, (15:4, 15:9, 15:2). Upali smo, da bomo proti Zagrebu podobno uspeli, kajti vodili smo v setih že 2:1. Zaradi utrujenosti smo v četrtem setu nekoliko popustili, kar je zagrebška vrsta hitro izkoristila in nam vzela zapovedstvo dva seta in s tem tudi zmago. V po-

Nov uspeh AŠK v Franciji

V minulem tednu je moštvo AŠK gostovalo v Mentonu (Francija), kjer je bil košarkarski turnir, na katerem so sodelovale najboljše ekipe iz Francije, Belgije in Italije. Z zmago nad italijanskim prvacom Borlettijem si je AŠK zagotovil prvo mesto na turnirju.

Mednarodna košarkarska tekma v Ljubljani

17. junija bo v Ljubljani mednarodna košarkarska tekma med ITALO iz Gradiške in AŠK. Italija je tretja v italijanski zvezni ligi in ima v svojem moštvu 6 državnih reprezentantov. Tekme se udeležimo in podprimo naše moštvo na tem težkem srečanju.

Rigoletto

(Nadaljevanje s 3. strani) pa bi, z ozirom na intenziteto zahtevali več rekreativne tehnike. D. Merlak (Monterone) je bil na premieri glasovno indispontiran. Z. Kovač pa je v isti vlogi pokazal lepo glasovno tehniko in soliden glasovni material. Robustni lik poklicnega morilca Sparafucila sta interpretirala F. Lupša in L. Korosec. Magdalena B. Stritarjeva je igralo in pevsko ena njenih najboljših vlog. S. Drakslerjeva je v isti vlogi zadovoljila samo pevsko (čeprav še vedno želimo boljše vokalizacijo in dikcijo). Igralsko pa je bila zvezana. Mislim, da bi režija tem mladim pevcem morala posvetiti več pozornosti.

Predstava Rigoletta nam je dala originalno scenografsko zamisel, odprla je vprašanje novih izraznih oblik in stila igre in zato zasluži posebno pozornost.

— rid —

Dopisujte v naš list

ŠPORT

TROBOJ VETERINARJEV Zmagali so Beograjsčani

V Sarajevu je bil zaključčen prvi troboj veterinarskih fakultet Beograda, Zagreba in Sarajeva. Ekipa veterinarske fakultete iz Beograda je osvojila prvo mesto. Centralni odbor Zveze študentov Jugoslavije je daroval zmagovalcu lep pokal, vse ekipe pa so dobile diplome. Organizatorju tega troboja veterinarskih fakultet iz Sarajeva je treba dati vse priznanje in pohvalo za odlično organizacijo troboja.

Rezultati: 1. Beograd 86 točk, 2. Zagreb 76 točk, 3. Sarajevo 53 točk.

ATLETSKO PRVENSTVO DIF je osvojil prvo mesto

V Beogradu so priredili kvartletno študentsko prvenstvo v atletiki. Na prvenstvu je sodelovalo nad 100 atletov, članov beograjskih fakultet. Tekmovanje je organizirala atletska zveza Srbije. Na prvenstvu so nastopali tudi državni reprezentanti kot Ilić, Milakov itd. V ekipnem plasmanu je zmagal DIF s 24.256 točkami pred Univerzo z 21.788, MVS 18.648 in TVS 14.624.

Univerzitetno prvenstvo v streljanju

Spomladansko prvenstvo v streljanju se ni zaključeno. Zračno puško je doslej tekmovalo skoraj 200 študentov. Nekaj novih rezultatov: Mirko Vrabelj 136 krogov, Miha Bojta 134.

vo, kajti ob zaključku so Sarajevčani smatrali za pomanjkljivo edino to, da so bile tekme s strani publike slabo obiskane. Ali je takšno gledanje znak nezrelosti ali znak pomanjkanja čuta odgovornosti?

Šli smo torej nezadovoljni do nezadovoljni zaradi lastne uspeha, pa tudi zaradi nečeha v organizaciji tekmovanja.

Na tem primeru smo jasno videli, kako lahko povešanost in malomarnost organizacije vpliva na tekmovalce, na potek tekmovanja pa tudi na renome ali ugled prireditelja. Zato se bomo, v kolikor nas takšna čast doleti, pri organizaciji študentskega prvenstva izogibali takšnih napak in stremeli za čim boljše izvedbo.

— K. R.

Nogomet visoke kvalitete

Dopisnik našega lista, ki je bil na mednarodni tekmi Jugoslavija: Wallis v Beogradu, nam je poslal nekaj vtisov s te tekme, ki je navdušila 50.000 gledalcev na stadionu Jugoslovanske ljudske armade.

Nogomet, ki ga igrajo na Britanskem otoku, že od nekdaj sodi v najvišji evropski razred. Niti visok poraz proti Franciji nam ni mogel vzeti upanja, da bo reprezentanca Wallisa pokazala dobro in tehnično dovršeno igro proti Jugoslaviji. Ogromna množica gledalcev je ugibala tudi o tem, kako bodo zaigrali naši, ki zadnje čase igrajo v zelo spremenljivi formi. Ni še zatnila v pozabo neslavna kvalifikacijska tekma z Grčijo.

Začetni udarec je imela Jugoslavija. Mladi Partizanov srednji napadalec Milutinović, ki je tokrat oblekel prvič državni dress s številko 9, je žogo podal Mitiču in igra se je pričela.

Igra je bila lepa, polna kombinacij, lepih streljav na gol, uspešnih intervencij našega vra-

tarja in navdušujočih potez posameznih igralcev. Napadalni trio: Vukas, Milutinović, Mitič, je izkoristil vse možnosti za doseg gola in že v 15. minuti je naša ekipa vodila s tremi goli prednosti. S svojimi izrednimi streli se je odlikoval posebej Mitič. Tudi igralci z Otoka so pokazali nekaj pravih potez. Njihov najboljši igralec je bil Ford, katerega odlikuje močan in precizen strel z obeh nogama. Najboljši igralec v našem moštvu je bil brez dvoma Bošković. Ameriški sodnik Best je sodil dobro, zameriti mu moremo le to, da v nobenem primeru ni upošteval prednosti.

Posebno pozornost na tekmi z Wallisom je vzbujala majhna skupina gostov iz Trsta. Oboroženi so bili z velikimi raglami in so čisto povzročili trušče, ki je preglašal celo navijanje vseh 50.000 gledalcev. Bill so to vojaki in oficirji britanskega garnizona v Trstu, ki so s posebnim avtobusom prišli v Beograd, da s svojimi glasovi in instrumenti podpro rojake.

Na stojiščih severne tribune so kaj hitro našli odgovor. Gledalci na tej strani stadiona so iz papirja naredili veliko šestilco, ki naj bi spominjala na kaptastrofo v Parizu. Sestico so nato obrnili in hoteli s tem povedati, da imamo v Beogradu

Pouk streljanja v Argentini

Pred kratkom sta minister za obrambo in minister za vzgojo podpisala dekret, ki predvideva obvezen pouk v streljanju za vse redne študente od 16.—19. leta. Izredni slušatelji morejo prostovoljno prisostvovati strelškemu pouku.

(Sougl, Buenos Aires)

za ekipo Forda pripravljenih 9 golov.

Srednji napadalec Ford je znan po tem, da rad ovira vrtarja pri vračanju žoge v polje. To je poizkušal tudi tokrat, vendar pri Beari ni imel uspeha. Zanimivo je, da za to ni bil nikoli opomnjen od sodnika, ker je njegovo oviranje v mejah pravil. Beara sam pa je izjavil, da Ford ni igral affaira.

Amerikanec Best je prinesel v Jugoslavijo tudi novost za naše sodnike. Gotovo je to prvi primer, da je sodnik sodil v copatah. Best nam je s svojim primerom potrdil, da je tudi to mogoče. Pripomniti je šlo, da je Best sodnik velikega slovesa in je bil posebno priljubljen na XIV. olimpijskih igrah v Hel-sinkih. Pogačnik Jože

ZGODOVINSKA TEKMA

Prirodoslovci premagali tehnike

Pred nedavnim se je pred marloštevino, pa zato bolj navdušeno publiko odigrala na igrišču SD Ilirije v Zgornji Siški tekma stoletja. Pomerili so se fiziki TVS in matematiki ter fiziki prirodoslovno-matematične fakultete.

Ze v prvem polčasu so matematiki navajali na tehniški gol in zdelo se je, da ga hočejo podreti. Mreža se je tresla, njih morala pa je rasla. Toda tehniki so se zagrizli in vztrajno tekali po igrišču!

V drugem polčasu so se prirodoslovci z geslom: Mens sana in corpora sano, spustili v zeleno areno braniti svojo čast in s prodorno igro naravnost pregazili nasprotnike. — Zmagali so z astronomskim rezultatom 7:1.

Zdravstveni fond sporoča

Studentke in študentje!

Bolnim študentom in rekonvalescentom bo Zdravstveni fond tudi v letošnjih počitnicah omogočil potrebna zdraviljenja, oziroma okrevanja.

Za zdravljenje v Rogški Slatini, Radenci, Dobrni, Dolenskih Toplicah ter Cateških toplih pridejo v poštev razna želodna in črevesna obolenja, dalje obolenja ledvic, jeter in srca, ženske bolezni ter revmatična obolenja. Na okrevanje pa bomo po potrebi pošiljali v obmorske kraje in v kraje s srednjevišinsko lego. Takega okrevanja so potrebni študentje z obolenji v grlu, nosu, vnetja obnosnih in čelnih votlin, dalje astmatična obolenja, ženske bolezni, kožne bolezni, oziroma za srednjevišinsko klimo rekonvalescenti po pljučnih boleznih in živčno izčrpani ter splošno telesno oslabeleli.

Kljub temu, da so v letošnjem letu cene penzijskim storitvam v zdraviliških in gostinskih podjetjih precej višje od preteklih let, ne razpolagamo letos z večjimi krediti v ta

namen. Jasno je torej, da bomo morali število poslanih na okrevanje, oziroma zdravljenje omejiti na najnujnejše primere. Iz razpoložljivih sredstev bomo predvidoma lahko poslali na zdravljenje največ 100 študentov. Ker pa želimo nuditi potrebnega zdraviljenja čim več študentom smo primorani letos uvesti k plačilu stroškov zdraviljenja tudi delni prispevek študentov. Studentje bodo prispevali din 2.500.— za štirtedensko, oziroma din 1.250.— za štirinajstidnevno zdravljenje.

Da bi bila izbira pri določanju za sprejem lažja, prosimo naj vlagajo prošnje za sprejem na zdravljenje, oziroma okrevanje le oni, ki jim je zdravljenje res nujno potrebno po priporočilu in mnenju zdravnika naše ambulante. Prošnje izpolnite na posebnih formulirjih, ki jih dobite v ambulanti, oziroma v naši pisarni.

V okrevališča bodo študentje odhajali v mesecih juliju, avgustu in septembru.

Zdravstveni fond Univerze in visokih sol v Ljubljani

Iz et PDU

Ob spominski plošči v steni Jalovca

Ob tretji obletnici tragične smrti študentov-alpinistov Vav. potiča, Kovačiča in Tomina je PD Univerze priredilo izlet pod steno Jalovca. Vrhiljivo majsko vreme, ki se v stenah hitro spreminja v vihar, nam je obudilo spomin na borbo teh tovarišev z usodnim neurjem, ki so mu podlegli. Prijateljstvo, sklenjeno v gorah, je zvesto in trdno — zato smo se zbrali njihovi stari planinski tovariši in obujali spomine na veselo in žalostne dni, ki smo jih preživel v gorah.

Vzpelj smo se po strmih snežiščih do vhoda v steno Jalovca in se ustavili ob spominski plošči, ki so jo z veliko prizadev-

nostjo in skrbo postavili že pred tremi leti na tem mestu. Bronasti oditek umetniško dovršeno kaže zadnjo borbo človeka v steni. Vrv je še napeta, roka se še krčevito oprinja skale, glava pa je že trdno omahnila na mrazel grušč. »France, Slavko, Igor! Tako sta tudi vi omahnili pred steno, ki je bila v viharju in snegu prevelika preizkušnja za vas. Nikoli ne boste pozabljivi, dokler nam bo mogoče, se bomo vračali v te gore in se vas spominjali kot dobrih alpinističnih prijateljev, kakršnih ne bomo več srečali v življenju.« Dušan je obmolnil, položil venec in vsi smo se zresnili.

„TRIBUNA“

GLASILO LJUBLJANSKIH ŠTUDENTOV

Odgovorni urednik: Boris Mikoš, abs. tehn.

Urednik: Primož Kozak, abs. fil.

Kulturno rubriko ureja: Marinka Golouh, stud. Akad. za igr. umet.

Mednarodno rubriko ureja: Stanka Kranjc, stud. med.

Sportno rubriko ureja: Vlado Ziajpač, stud. fil.

Tehnični urednik: Drago Kralj, stud. fil.

Upravnik: Karel Kuhar, stud. ekon.

Naslov uredništva in uprave: Ljubljana, Trg revolucije št. 11/1, telefon 21-571 — Letna naročnina 200 din, polletna 105 din, četrtletna 55 din — Izhaja 3. in 18. v mesecu — Tisk Tiskarne Slovenskega prosvetvalca — Rokopisov ne vračamo — Naročnino nakazujte na tek. račun KB 606-T-841

Clanki, objavljeni v listu, lahko zastopajo mnenja, ki ni identična s stališčem Zveze študentov Jugoslavije

Študentje, študentske menze!

V vaši okolici, v vaši menzi vsak dan nastajajo odpadki kakor: kosti — pločevina — črepinje — star papir — krpe itd.

Ne zavržite jih, ...

... ampak oddajte našemu najbližjemu odkupnemu podjetju, ki so po vsej Sloveniji

Opozorjamo naše čitatelje

da je s 1. junijem začela „Ljudska pravica“ zopet dnevno izhajati kot slovenska izdaja

»BORBE«

Na 8 do 16 straneh bo prinašala zanimivosti iz dogodkov doma in po svetu
Mesečna naročnina je 250 dinarjev

Naročajte jo v upravi „Ljudske pravice“

KOPITARJEVA 2
TELEFON 21-030